

[Arbejds- og Socialministeren.]

En principiel Udtalelse om Maskinkrafts Anvendelse blev der ogsaa forespurgt om af det ærede Medlem. Ja, de smaa Entreprenører, Dræningsmestrene, har jo ingen Gravko'er og alt det andet. Der er ikke fra Arbejds- og Socialministeriets Side noget Ønske om ikke at anvende Maskinkraft, i det Øjeblik et bestemt Areal er overdraget til en Storentreprenør, der har saadan Maskinkraft til sin Disposition, men det harmonerer ikke godt med Ønsket om overalt, hvor det er gørligt, at redde Muldlaget, for er der noget, man kan være overbevist om, er det det, at i det Øjeblik, man anvender Maskinkraft, bliver Hensynet til at skaane Muldlaget og søge det anbragt bedst muligt igen skudt i Baggrunden.

De principielle Betragtninger, der er anstillet angaaende Erstatningsreglerne, tør jeg ikke gaa ind paa en nøjere Drøftelse af her fra Talerstolen, men jeg vil være villig til i alle Detailler at gaa ind paa dem under Udvalgsbehandlingen.

Det ærede Medlem Hr. Norlevs Bemærkning om, at han principielt var imod, at dette Arbejde, som det aabent er anført i Bemærkningerne, blev 20 pCt. dyrere derved, at det bliver udført af Entreprenører, er efter min Mening kun teoretisk interessant, for dette Lovforslag bygger paa den Forudsætning, at man ikke vil overlade til de enkelte Ejere at gaa i Gang med det, hvad de i øvrigt heller ikke kan, og man maa derfor engagere sig med det, der er for Haanden, og give Arbejdet i Entreprise til Entreprenørfirmaerne, og det koster altsaa de ca. 20 pCt., der er anført.

Jeg er ikke i Stand til at give det ærede Medlem Hr. Hoff Oplysning her fra Talerstolen om Telefonledningerne paa Ejer Bavnehøj — tror jeg, det var, det ærede Medlem nævnte. Det lyder for mig helt utroligt, at den tyske Værnemagt for et Par Dage siden skulde være gaaet i Gang med Nedtagelse af Telefonledningerne, uden at det sker paa allieret Initiativ, men jeg er ikke i Stand til at sige præcise Ting derom.

Den Henstilling, det ærede Medlem Hr. Hoff fremførte om, at der tages Hensyn til de Vognmænd, som ikke har kørt for Tyskerne, og som i Dag har en daarlig Vognpark, vil vi være opmærksomme paa fra Ministeriets Side. Den ligger jo helt paa Linie med det Hensyn, vi tager til de Entreprenører, der ikke har ønsket at udføre tyske Arbejder.

Med Hensyn til det af det ærede Med-

lem Hr. Hans Pinstrup rejste Spørgsmaal, om det nu ogsaa er rimeligt, at Landbruget gennem Krigsforsikringen skal udrede de Krigsforsikringsbidrag, der her kan blive Tale om, vil jeg gerne oplyse, at der ved Loven af 30. Juni 1941 er stiftet et gensidigt Forsikringsforbund, der benævnes „Krigsforsikringen af Landbrugsjord“, og at enhver Ejer af en Landbrugsejendom ved Loven er gjort til Medlem af Forbundet. Forsikringen omfatter de til de paagældende Ejendomme hørende Jorder, Afvanding-anlæg, Beplantninger og Bevoksninger m. v., og Forsikringen angaar Skader, som er indtraadt som Følge af Krigen eller krigslignende Operationer m. v.

I Lovens § 6 er det bestemt, at Erstatningerne skal udredes af Forsikringsbidrag fra Medlemmerne af Forbundet, og at ethvert Medlem skal svare Forsikringsbidrag i Forhold til Grundværdien af den af Forsikringen omfattede Jord, saaledes som denne er ansat ved Ejendommens sidste Vurdering til Ejendomsskyld. Ved §§ 7 og 8 er det bestemt, at Skaderne kan dækkes efterhaanden, som de indtræder, ved Paaligning af foreløbige Bidrag, og det foreløbige Forsikringsbidrag for et Halvaar maa ikke overstige ¼ pCt. af den nævnte Grundværdi. Endelig er det i § 9 bestemt, at Summen af de paalignede Bidrag ikke kan overstige 2 pCt. af Grundværdien.

Der kunde altsaa fra Lovens Ikrafttræden have været opkrævet foreløbige Bidrag hos Landbrugerne til Dækning af de allerede indtraadte Skader, men det er endnu ikke paalagt Landbruget at indbetale disse Bidrag, hvilket staaer i Modsetning til f. Eks. Krigsforsikringen for Erhvervsløsure, hvor de forsikrede allerede har maatte indbetale betydelige Beløb. Dette hænger imidlertid nok i nogen Grad sammen med, at der inden for Krigsforsikringen for Landbrugsjord foreløbig kun er godkendt Skader for et Beløb af 160 000 Kr., men heri er Skaderne ved Værnemagtsanlæg ikke medregnet. Hvor store disse Skader ved Værnemagtsanlæg er, er det for Tiden umuligt at sige noget bestemt om, men som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, og som jeg udtalte i min Forelæggelsestale, regner man foreløbig med, at Retableringen af alt det, nærværende Lovforslag taler om, skønsmæssigt kan anslaaes til ca. 50—60 Mill. Kr., og af dette Beløb kan man tænke sig — men dette er jo ogsaa et ganske løst Skøn —, at ca. 70—80 pCt. skal refunderes gennem Krigsforsikringen. Tager man sit Udgangspunkt i disse Tal,